

164.

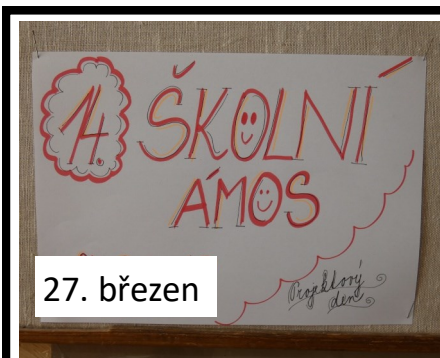
4. číslo

školního
časopisu

v roce

2018/2019

Možná, že Alfred Nobel objevil dynamit...
...ale my jsme ho zapálili !!!

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích

Obsah

Třesk slaví.....	3
Školní Ámos.....	4
Zdravé dny.....	5
Den Země.....	6
150 let školy.....	7-8
Inspekce.....	9
Vaříme.....	10
Výlety.....	11
Ze školy.....	12
Výlety.....	13-14
Sběr.....	15
Rozhovor.....	16-17
Drby.....	18
Zábava.....	19
Ze školy.....	20
Jednou větou.....	21
Ze školy.....	22
Sport.....	23
Soutěže.....	24-25
Inzerát.....	26

Slovo šéfredaktorky....

Milý čtenáři, milá čtenářko časopisu Třesk,

toto je bohužel poslední číslo letošního roku. Určitě víte, že se teď stalo mnoho událostí a konala spousta akcí. Všechny je tu najdete krásně popsané i se svým dějem. Dále si tu také můžete přečíst rozhovor s naším panem ředitelem Karlem Kovářem. Také zde najdete recept na výbornou pochoutku a ještě spousta zajímavých článků. Tímto bych se s vámi chtěla rozloučit jako šéfredaktorka, protože odcházím na střední školu, konkrétně Gymnázium v Litomyšli. Děkuji Vám, že jsme si kupovali celý rok náš časopis, snad si za rok budete moc koupit další číslo. Práce na časopisu je velmi zábavná, takže o prázdninách zvažte, jestli náhodou nechcete pomoci radě časopisu. Už Vás nebudu na dále zdržovat a přeji příjemné čtení a hlavně si užijte letní prázdniny!

Kamila Kusá, 9. třída

V listopadu budeme slavit

16.-17. listopadu 2019 budeme slavit 150 let naší školy. Už teď si tento datum zaškrtněte v kalendáři, abyste věděli, kdy přijít do školy proto, že chcete a nemusíte. Zveme všechny rodiče, prarodiče, sousedy... Vše se dozvíte už v září. Podle horetních příprav se máte na co těšit!

Třesk na stupních vítězů

Cesta do Pardubic

Dne 16.4. 2019 v 6:15 ráno se celá naše zvolená skupina sešla na autobusovém nádraží. Asi po necelé čtvrt hodině přijel náš autobus. Když jsme celou cestu zaplatili a posadili jsme se na svá místa, autobus se rozjel. Lidí cestou stále ubývalo a přibývalo, jak jinak. Cesta byla dost dlouhá, ale z autobusu byl hezký výhled na krajinu. Míjeli jsme pole, lesy, louky a rybníky. Cestou jsme zahlédli již několik plakátů zvoucích občany k volbám do evropského parlamentu s panem Zdechovským, se kterým jsme se měli později setkat. Po asi hodině a půl jsme konečně vystoupili v Pardubicích na zastávce, od které jsme šli asi půl kilometru, až jsme došli k domu techniky, kde se akce konala.

Blahoslav Adam Lapáček,

Opět jsme se umístili

Přišel na řadu ten nejdůležitější akt dne, samotné vyhlásování nejlepších časopisů roku. Pro začátek nás naplňovali milými slovy a potom přešli k samotnému vyhlásování. Nejdřív vyhlásili první stupeň základní školy, poté přešli na druhý stupeň, do kterého jsme patřili i my. Dolehly na mě obavy,

když vyhlásili první a druhé místo a my pořád nikde. Můj srdeční tep se rychle zvýšil, ale neustal, protože když vyhlášovali třetí místo, tak jasně zvolali: „Třesk!“ Trochu jsme zpanikařili a nevěděli, jestli máme jít pro diplom všichni nebo jen někdo, po odvaze Josefa jsme vyrazili všichni. Diplomy předával pan Zdechovský. Byli jsme hrozně rádi za třetí místo v krajském kole. Samozřejmě by to mohlo být lepší! Jsem však ráda alespoň za to. Je lepší vrabec v sti nežli holub na střeše. Tak třeba příště!

Petra Hynková, 7. třída

Neuvěřitelné občerstvení

Stoly se prohýbaly pod těmito dobrotami. K snědku byly řízečky, hroznové víno, pomeranče, saláty a spousta dalších dobrot a to ještě postupně doplňovali. K obědu jsme ještě dostali bagety. Prostě neuvěřitelné dobroty.

Emá Dvořáková, 5. třída

FakeScape

Na vyhlášení krajského kola soutěže školních časopisů. Na úvod po přivítání pane Tomášem Zdechovským jsme hráli hru *FakeScape*. V té jsme dostali 5 úkolů, během kterých jsme získávali potřebné informace k odhalení prezidentského kandidáta, který se rozhodl zrušit prázdniny a prodat Moravu Slovensku. Probíhala volba prezidenta, naším úkolem jakožto novináře bylo prověřovat kampaně a porovnávat je s ústavou. Hra byla velmi obtížná skončili jsme až předposlední. Dále pokračovalo poučení o *konspiračních teoriích* a *Fake News*. Hra se umístila na žebříčku jako 2. nejlepší hra roku 2018.

Th. Josef Lapáček, 8. třída

Třesk v rozhlase

Poslední částí programu na výletě v Pardubicích dne 12. dubna byla návštěva pardubického rozhlasu. Ještě v domu techniky jsme se rozdělili na dvě skupiny. První skupina šla dřív. My pak vyrazili po chvíli. Ale asi to bylo moc brzo, protože jsme ještě asi víc než deset minut čekali před budovou, než první skupina skončila s prohlídkou. Poté jsme šli po hodně dlouhém točitém schodišti, až jsme došli do předposledního patra, kde byli počítače, knihovny a pracující zaměstnanci. Tam se nás ujal jeden z vedoucích a řekl nám základní informace. Poté jsme šli do posledního patra a tam jsme si prohlédli vysílací rozhlasovou místnost. Ta byla ovšem pouze záložní. Posledním bodem prohlídky bylo, že jsme si mohli prohlédnout živé vysílání do rozhlasu a byl to zážitek i přesto, že jsme to sledovali přes silné sklo. Poté pro nás exkurze skončila a všichni jsme se vydali svou cestou.

Blahoslav Adam Lapáček, 6. třída

Školní ÁMOS po čtrnácté

Na počest Jana Ámose Komenského pořádají paní učitelky akci s názvem „Školní Ámos“. Letos jsme byli zaměřeni na UNESCO. To jsme se dozvěděli na první schůzce, kam nás přiřadili k učitelce, který nám vše pro začátek vysvětlil. Já jsem byla ve skupině s paní učitelkou Novákovou. Nejdřív nám řekla, že budeme mít dva černé papíry, na které se budou vypracovávat dvě památky v UNESCO. My jsme si vylosovali Litomyšl a Telč. Pak jsme se rozdělili na tři části. Jedna skupina bude pracovat na Litomyšli, druhá na Telči a třetí skupina natočí reportáž o Litomyšli a Telči. Na přemýšlení jsme měli týden. Druhá schůzka už byla součástí celého projektového dne. Na té jsme už začali pracovat na černý papír a ještě k tomu bílou fixou, aby to bylo vidět. Tiskli jsme si obrázky, vymýšleli jsme, jak to upravit. Malovali jsme, psali, stříhali, lepili.. Skupinka, která měla natočit reportáž, pracovala naostro. Někdy jsme to museli trochu poupravit či domyslet. Na závěr se všechny skupinky sešly ve fyzice. Tam začaly prezentovat své výtvary. Někdo měl své video s námětem rozhovoru, někdo zase jako scénku.

Náš projektový den zahájil Bobek a Lolek

Všechno to bylo velice zajímavé, myslím, že to měli všichni moc hezké. Bylo prima, že jsme mohli využívat mobily i v hodině. Nebylo to vždy úplně jednoduché.

Petra Hynková, 7. třída

Prezentace se natáčely velmi různě

Burza knih

Byla tu zase burza. Kdybyste někdo nevěděli, co je to burza, tak vám to prozradím: Je to taková velká výměna knih. Kdo koliv může přinést knížky, které už nepotřebuje, ze kterých už vyrostl...Za ně dostane lístek – amosku. Podle počtu amosků si pak může vybrat knížky, které pro něho mají větší hodnotu nebo se mu více líbí... Knih se letos sešlo přes dvě stě. Já jsme třeba přinesla jedenáct knih, z toho jsem si odnesla knih deset, nejsem zas tak velký čtenář, takže jsem si vybrala spíš knihy obsahující citáty.

Petra Hynková, 7. třída

Zdravé dny

V naší škole se opět po dvou letech pořádaly Zdravé dny. První a druhý stupeň měl odlišný program a já tu teď budu psát o programu pro stupeň druhý. První den ráno jsme v každé třídě měli zdravé snídaně a ochutnávku mléčných výrobků. Po snídani začaly ve třídách různé prezentace, na které jsme se předem zapsali do rozvrhu. Mohli jsme navštívit programy První pomoc, Hazard kolem nás, Kyberšikanu, Jak si sestavit vlastní život a Jógu. Mě asi nejvíce oslovila beseda s panem Kadlecem, který měl program „Sestav si svůj život“. Nejdříve jsme se ocitli ve dvojici na pustém ostrově a postupně jsme měli vyhazovat věci, které podle nás nepotřebujeme. Nakonec nám zbyla pětice věcí, které by měly být pro nás nejdůležitější. My jsme tam měli přátele, rodinu, svobodu, humor a zdraví. Potom jsme se měli zamyslet, co je pro nás nejdůležitější a co nám taky ta hodina dala. Po tomto skvělém programu následovala beseda s panem Janem Müllerem, který umí thaibox. Ukázal nám různé údery a chvaty, a dokonce jsme si pak mohli vyzkoušet si s ním zápasit. Dopoledne druhého dne se konalo ve sportovním duchu. Celá třída vždycky šla na nějaké stanoviště například na střelbu ze vzduchovky, opičí dráhu nebo trojskok. Bylo skvělé, že nám tak krásně vyšlo počasí a bylo krásně, takže jsme tam mohli hrát i hry, které do programu nepatřily. Například já a holky jsme ve volných chvílích hrály buď bum báb ball, badminton nebo vybiku. Odpoledne k nám přijela další návštěva. Byl to pan Jakub Neubert, který je odmalička na vozíčku a musí u sebe mít neustále asistenta. Vyzkoušeli jsme si, jak se na vozíku jezdí nebo jak ho řídit. Také jsme od pana asistenta dostali pár rad, jak se jezdí s vozíkem po schodech. Celé dny byly podle mého názoru opravdu povedené. Věřím, že i následující dny za dva roky budou také skvělé, a opravdu závidím těm, kteří tady na ně budou.

Kamila Kusá, 9. třída

Zdravě vařili i malí

U nás ve třídě jsme udělali ovocný salát. Na prkénku jsme nakrájeli banán, jablka, hroznové víno a nasypali jsme je do mísy. A posypali jsme to skořicí. A dali jsme tam ještě

trochu cukru a tvarohu. A nakonec jsme to snědli.

Anežka Dvořáková, 2. třída

Povídali si s námi pan Jakub Neubert, lektor komunikace v oboru osobní asistence

Střelba ze vzduchovky patřila do morašického čtyřboje

Jan Müller – mistr světa v thajském boxu s velkou konkurencí

Poznáváčky a ochutnávky ovoce a zeleniny

Opičí dráha

Den Země - Pojdte s námi do lesa

Pojďte s námi do lesa. Tak znělo téma letošního Dnu Země. My, jakožto 9. třída, jsme připravovali program pro jednotlivé třídy. V plánu bylo, že po cestě lesem do Budislavi bude mít každá dvojice z nás na starost jednu nebo dvě třídy a připraví pro ně hry, které budou během cesty hrát. Den se měl konat už v dubnu, ale kvůli nepříznivému počasí byl odložen na 29. května. Pak se nám ale začaly objevovat další komplikace. Pár dní před Dnem Země předpovědi hlásily opět špatné počasí, ale my jsme byli pevně rozhodnutí, že prostě Den Země bude. A taky že byl. Nejdříve to opravdu vypadalo, že bude pršet, ale naštěstí tomu tak nebylo. Každá třída šla jinou cestou a sraz byl na Budislavi. Tam na žáky čekalo mnoho zábavných přírodovědných úkolů. Opekli jsme si buřty, zahráli pár her a už byl čas jít domů. Mně osobně Den Země celkem bavil, i když jsme si nechtěně cestu lesem trochu víc prodloužili. Doufám, že tato tradice se bude dodržovat nadále, protože myslím, že i pro žáky je to příjemné zpestření školního roku.

Kamila Kusá, 9. třída

Šestá třída dorazila do Budislavi a snaží se najít indicie k pokladu

Krabička od vajíček plná přírody

Co skrývají další krabičky?

Co se dá namalovat pomocí rukou?

Putování šnečka Mirečka

Druháci vyrazili do terénu poznávat les. Připojil se k nim šneček Mireček. Potřeboval pomoci při cestě do jeho rodného města Šnekova. Ráno, když začínala naše výprava, tak jsme se museli dobře seznámit a vůbec zjistit, jak je to s tím šnečkem. Po cestě jsme hráli různé hry. Třeba jsme pašovali ulity. Postupně jsme se dozvídali nové informace o přírodě. Důležité byly svačiny. A skoro před Šnekovem jsme postavili domečky pro šnečky, aby měli nějaký úkryt. Doufáme, že tam domečky i šnečci dlouho vydrží. V lese jsme si trochu zaspotovali. Překážková dráha proběhla bez úrazu a v klidu. Myslím, že to bylo krásné zakončení dlouhého šneččího putování. Nejtěžší byly poslední kroky před Šnekovem. Šnečka Mirečka jsme zdárně dovedli do cíle. Celý den jsme si my deváťáci - Bára a Honza spolu s druhou třídou velmi užili.

Barbora Joštová, 9. třída

Pan ředitel Karel Kovář odpovídá na zvědavé otázky

Nalezl jste někdy na škole při takovém množství rekonstrukcí nějaký odkaz předchozích generací nebo něco tajemného?

Ne, nic takového tady nebylo nalezeno, o čem by se nevědělo.

Jak na škole probíhal nebo zněl listopad 1989 (od kterého uplyne letos 30 let)?

Ve škole se k tomu nekonaly žádné významné aktivity, sledovalo se to pouze v televizi a po listopadu, asi v pololetí, se změnilo to, že se neznámkovala občanská výchova a neznámkoval se dějepis nejstarších, tzn. deváťáků.

Zajímalo by mě, kolik potop škola zažila při rekonstrukci rozvodů vody v roce 1995?

Hm..., žádná velká potopa se tady nestala. Jednou akorát praskla voda, ale to bylo na dolní chodbě, ale neudělalo to žádnou škodu.

Za jak dlouhou dobu po sametové revoluci se škola opět přejmenovala na Masarykovu?

Bylo to za dva roky. Ona se už dřív jmenovala jako Masarykova, ale pak ten název nesměla používat. A za dva roky, tzn. v roce 1991, dostala zpátky ten název. (*Masarykova základní škola Morašice, pozn. redaktora*).

Dříve nebyla škola zateplena, stalo se, že jste vy nebo váš předchůdce (kterého samozřejmě pamatujete) musel vyhlásit tzv. Uhelné prázdniny nebo poslat žáky domů dříve kvůli chladu ve škole?

Kvůli chladu ve škole ne, ale stalo se, že bohužel nebyl dostatek uhlí na topení a bylo to dvakrát. Musel bych se podívat do nějakých knih, ale bylo to dvakrát. Jednou se prodloužily vánoční prázdniny a jednou to bylo v období pololetních prázdnin. Ano, stalo se to, ale ne že by byla ve škole zima, ale nebylo čím topit.

Pokud si vzpomenete, jaký rok měla škola nejméně anebo nejvíce žáků? (samozřejmě v rámci vaší kariéry na naší škole).

Nejméně asi teď v tuto dobu, to je nějakých 135 žáků, to je nejmenší počet a nejvíce 224, to je před deseti roky.

V jakých místech byla školka, jež původně sídlila v areálu školy?

Ta začínala v místech, kde je teď 1. třída. A pak se asi po 10 letech přestěhovala do míst, kde je teď 3. a 4. třída. A ta dolní třída se pak začala používat jako jídelna na obědy. V družině se vařilo, tam byla kuchyně a děti si to přes chodbu nosily do dnešní 1. třídy, což byla jídelna.

Th. Josef Lapáček, 8. třída

Školník - nejdůležitější osoba ve škole

Naše škola bude slavit 150.výročí, tak mě napadlo, že škola bez školníka, to by nešlo. A jelikož naše škola má takovou raritu, že máme paní školnici, rozhodl jsem se jí položit několik otázek. Odpovídá paní školnice Blanka Komínková:

Čím jste chtěla být jako malá?

Jako úplně malá jsem chtěla být učitelkou ve školce. Protože mám ráda ruční práce, zvažovala jsem i práci švadleny.

Chodila jste do zdejší školy? Jestli ano, napadlo vás, že byste tu mohla dělat školnici?

Ano, chodila jsem zde jak do mateřské školy, tak i do základní školy. A nikdy mě nenapadlo, že bych tu dělala školnici.

Jaký je váš nejoblíbenější pracovní nástroj?

V létě motyčka na zahrádce a v zimě pletací jehlice.

Co vás baví nejmíc na téhle práci a co vás štve?

Nejvíce mě baví práce s lidmi. Štve mě, když si zdejší žáci neváží práce druhých a ničí zařízení školy, které pak po nich musím opravovat.

Je něco, co byste chtěla změnit?

Byla bych ráda, kdyby se změnilo chování některých dětí a lidé by k sobě byli citlivější.

Je tato práce náročná? Celkem ano. Není náročná po psychické stránce, ale fyzicky se člověk během dne dost unaví.

Dříve bylo víc školníků, jste jediná školnice v okolí nebo jich znáte víc? A scházíte se? Znáám paní školnici z Lubné. Shodou okolností je to moje spolužačka ze střední školy. Spolu se scházíme celkem pravidelně. Takže nejsem jedinou školnicí v okolí.

Děkuji za odpovědi a přeju vám co nejméně oprav a díky za vaši práci.

Viktor Samuel Lapáček, 3.třída

13. komnaty naší školy

Napadlo vás někdy, co se skrývá za dveřmi, kam vás učitelé nikdy nepouští? Proč jsou stále zamčené? Proč tam nemáme volný přístup? Takové otázky nás už také napadly, a tak jsme se rozhodli, že se tam pod dohledem půjdeme podívat.

Nejdříve jsme šli do kotelny. Tam jsme objevili velký kotel. Všude po stěnách byly velké a malé trubky, různé budíky, krabičky, páčky, různé tabulky... Prostě plno nepochopitelných věcí.

13. komnaty naší školy - pokračování

V kotelně se nacházely ještě jedny dveře. Za nimi byly další trubky a obrovský prostor na sklad uhlí či koxu do kotle. To je však už dávná historie.

Takových bílých dveří máme ve škole hodně. Tyto vedou do skladu učebnic.

Zde jsme viděli obrovské množství roztočivých učebnic. Ani si nepamatuji, že jsme takové používali. Některé byly úplně nové. No, máte se na co těšit.

Kamila Kusá a Petra Hynková, 9. a 7. třída

13. komnaty naší školy

Inspekce na naší škole!

Neváhali jsme a zeptali se inspekce, která přijela do naší školy. Vymysleli jsme si pět jednoduchých otázek a položili jsme je paní inspektorce Mgr. Škodové a Mgr. Holánkové:

- Co se vám líbilo v naší škole?** Milé, hodné děti, které pozdraví.
- Jak se vám líbí výzdoba ve škole?** Máte velice hezky vyzdobenou celou školu.
- Co byste v naší škole pochválily?** Chválíme spoustu kroužků, exkurzí, školních akcí a vycházek do přírody.
- Co byste na naší škole vytkli?** Nic nás nenapadá.
- Co bysta nám doporučili do budoucna?** Udržet si milou náladu.

Petra Hynková, Eliška Urválková, 7. třída

EMA v AKCI : výborné vdolky se sýrem

Potřebujeme:

- 300ml vody
- 60ml oleje
- 1 lžička cukru
- 2 rovné lžičky soli
- 500 g hladké mouky
- 20g čerstvého droždí
- 1 vejce na potřeni
- 150g strouhaného sýru na posyp

Připravíme si všechny suroviny. Pak je pečlivě podle receptu odměříme a odvážíme. V pekárně si necháme zadělat těsto. Kdo nemá pekárnu, zadělá těsto ručně. Aspoň nemusí do posilovny. Po hodině si z těsta uděláme stejné kousky, zpracujeme z nich vdolečky a dáme na plech.

Vdolky potřeme vajíčkem. Posypeme sýrem a pečeme cca 25 minut při 200°C .

Dobrou chuť!

Přeje EMA

*Ema Dvořáková,
5. třída*

V pondělí vaříme samé dobroty

Každé pondělí vaříme a jak jinak než samá dobrá jídla. Například ořechové šneky, sýrové kuličky, šunkové vrtule a další dobroty. Většinou se spolu bavíme o kamarádství, občas se trochu pohádáme a je klid, potom se začneme bavit, co kdo udělal špatně a kdo dobře, uděláme, co máme, sníme to a jdem ven nebo domů. Dnes vám doporučí šunkové vrtule - dělají se takto: listové těsto rozválíme a rozdělíme na stejné proužky, položíme na ni slaninu, zatočíme a položíme na plech, pomazeme vajíčkem ,posypeme solí a pečeme dozlatova.

Pavína Urválková, 5. třída

Vaříme anglicky

Fruit salad we like fruit .

We like lemons, apples, strawberries,
Bananas, oranges and pears.

Wash it, peel it and cut it .

Fruit is good .

Eat it.

Martina Famfulíková, 3. třída

Terezín

Jako každý rok jela 9. třída na exkurzi do Terezína. Letos to čekalo nás. Cesta autobusem trvala asi dvě hodiny, ale to nikomu nevadilo. Když jsme dorazili na místo, čekala na nás paní průvodkyně. Řekla nám spoustu zajímavých věcí k danému místu, například že Terezín nebyl vyhlazovací koncentrační tábor, ale plánovalo se zabudování plynových komor. Naštěstí se to nestihlo. Poté jsme procházeli celami, a to samotkami a společnými celami. Také jsme prošli podzemím a kolem zdi, kde odstřelovali lidi. V areálu na všechny působil takový zvláštní pocit. Pak jsme zhlédli nějaký film. Poté naše cesta směřovala do krematoria. Tam nám řekli, jak fungují pece a ukázali pitevnu a k ní příslušné náčiní. No, a pak jsme jeli zase domů. Výlet se mi docela líbil, ale měla jsem z toho hodně smíšené pocity.

Kamila Kusá, 9. třída

Výlet na Pražský hrad

V 7:00 hodin jsme se sešli na nádraží v Chocni. Místo aby paní učitelka bavila nás, tak jsme my bavili paní učitelku. Vlak měl 15 minut zpoždění. Po deváté jsme dorazili do Prahy. Nastoupili jsme na metro na linku A, pak jsme přestoupili na B. Vystoupili jsme na Malostranské. Vyšlapali jsme schody na Pražský hrad. To byl mega výhled na Prahu. Bezpečnostním rámem jsme prošli na Hrad a po chvíli jsme došli na nádvoří, kde jsme házeli peníze do kašny. Eliška Sádecká prohlásila: „Neházejte ty peníze do kašny, dejte je radši mně!“ Přijeli jsme trochu později, a tak jsme museli chvíli čekat, než nás vzali na hru o hradu. Zatím jsme si prohlédli Chrám sv. Víta. Konečně! Mohli jsme začít hru. Pořadatelé nás rozdělili na čtyři skupiny. Já jsem byl strážce. Měli jsme plnit různé úkoly, které se nacházely po celém hradě. Jen obrazárnu jsme nestihli. Když jsme všechno našli a splnili, tak jsme jeli metrem na Můstek, což je dolní část Václavského náměstí. Nejdříve jsme šli do KFC, ale někteří chtěli i do Mc Donaldu, a tak jsme šli i tam. Vyrazili jsme na nádraží, ale zbylo

nám trochu času, a tak jsme nakupovali. Nastoupili jsme do vlaku směr Choceň a opět byla sranda. Třeba když se vlak rozhybal, tak skoro všichni spadli. V cca 17:30 jsme byli v Chocni, ale rádi bychom se vrátili do Prahy, protože to byl super výlet.

Matěj Huryta, 5. třída

Drážďany

Letos nás paní učitelka Dušková pozvala do Německa do města Drážďany. Než jsme ale jeli do Drážďan, tak jsme zavítali do Moritzburgu, kde jsme se podívali na zámek, ve kterém se natáčela pohádka Tři oříšky pro popelku. Bohužel jsme se ale nemohli podívat dovnitř. Poté naše cesta pokračovala do tak očekávaného města Drážďan. Tam jsme se šli nejdříve podívat na staré náměstí. Viděli jsme tam spoustu zajímavých věcí, jedna z nich baly socha Jana Kalvína, o kterém se náhodou učila sedmá třída. Ze starého náměstí jsme přešli na nové náměstí, kde jsme si dali rozhod po nákupu. Nakonec jsme se šli podívat do muzea hygieny. Jestli někdy pojedete do Německa, tak doporučuji se na tato místa určitě podívat.

Petra Hynková, 7. třída

Své vlastní sgrafito

Určitě všichni víte, co je to sgrafito. No to je přece obálka, ve které je obrázek. Například v Litomyšli na zámku jich najdete spoustu, ale ne každému se poštěstí mít jedno takové doma! Já to štěstí mám jako všichni ze sedmé třídy. Jeli jsme si totiž vyrobit vlastní sgrafito. Vůbec to nebylo jednoduché. Když jsme přišli do místnosti, kde jsme je měli vyrábět, museli jsme si nejdřív navléknout návleky na boty a vzít si na sebe pracovní košili, pak jsme se posadili každý na svoje místo a před sebou jsme měli misku s šedým práškem, destičku, špejli a očko na vyrývání. Paní instruktorka nám potom nalila odměřené množství vody do toho šedého prášku a my jsme museli rychle míchat, protože hrozilo, že nám to zaschne, potom jsme to nalili do předpřipravené destičky s hranami, aby hmota nevytekla a nechali jsme to trochu ztuhnout. Poté nám dali misky, ve kterých byla bílá hmota, kterou jsme potřeli celou tu tmavou ztuhlou plochu, a zase jsme to ne-

chali ztuhnout. Nakonec nám dali šablonu na obrys obálky jejíž dvě strany jsme vyšrafovali a doprostřed už jen vyryli, co jsme chtěli. Dokonce jsme na naše sgrafito dostali i krabičku. Na památku jsme udělali památní foto a mohli jsme si sgrafito odvést domů.

Petra Hynková, 7. třída

Květinová slavnost

Květinovou slavnost pořádali páťáci. Zúčastnili jsme se jedné soutěže. Nic jsme nevyhráli, ale bylo to prima. Na kroužku vaření jsme připravili zdravou svačinku pro rodiče. Připravili jsme i kulturní program, aby rodiče věděli, že mají šikovné děti. Předvedli jsme i scénku z historie – O Lomikaroví. O něm jsme se zrovna učili ve vlastivědě. Celé to uváděla Pavlína. Po programu se rodiče občerstvili a paní učitelka třídní začala s rodičovským sdružením.

Emma Dvořáková, 5. třída

Společná snídaně

Paní učitelka Renzová, naše třídní, dostala nápad, že bychom si mohli udělat společnou třídní snídani. Poprosila každého, aby něco přinesl. Snídaně proběhla v pondělí 18. března. Spolužáci přinesli spoustu věcí - rohlíky, máslo, nutellu, ovoce, zeleninu, toasty, salámy, marmeládu. Podle mě to bylo fajn. Brzy bych to opakoval.

Marek Nantl, 8. třída

Všude byly samé kytky

Všude byly samé kytky

Výlet Žleby

Cesta autobusem byla hezká. Vystoupili jsme a šli jsme na zámek Žleby, kde jsme se nejdříve posilnili. Pak jsme si odložili batůžky a šermíři nám předvedli parádní vystoupení. Pokračovali jsme do zámku, kde bydlel pan Vincent s paní Vilemínou. Procházeli jsme zámeckými komnatami - modrým salonkem, knihovnou, červeným salonkem, galerií, jídelnou... Cestou nám paní průvodkyně dávala hádanky a za každou uhodnutou jsme dostávali zlaťáčky. Za ty jsme si v kuchyni mohli koupit koláčky. Po prohlídce následovala cesta do obory. Tak jsme obdivovali bílé jeleny, dravce, lišku, veverku, kunu, kačeny... tam jsme si mohli koupit něco pro vzpomínku. Také jsme zjistili, že se na zámku natáčelo několik filmů. Třeba Tři bratři. Cesta zpátky rychle uběhla. Byl to prima výlet.

Emma Dvořáková, 5. třída

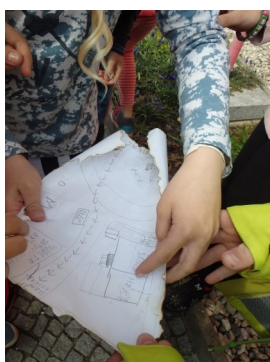
Výlet Permonium

Dne 27. května 2019 se vypravila osmá třída na školní výlet. Jeli jsme do zábavního parku Permonium v Oslavanech u Brna. Jela s námi paní učitelka Renzová a Nováková. Po několika přestupech jsme dorazili na místo. Rozdělili jsme se do čtyřčlenných či tříčlenných skupinek a pořadatelé nám zadali různé úkoly. U každého byly různé kódy. Každá skupinka měla čip. Nejdříve jsme se museli čipem přihlásit, pak splnit úkol a zadat kód do tabletu. Jak jsme vše splnili, tak se nám body přičítaly, či odčítali. Největší zážitky jsme měli z lanového centra. To bylo super. Po čtyřech hodinách hraní, na nás čekala tříhodinová cesta domů. Bylo to velmi zábavné. Na závěr bychom rádi poděkovaly paní učitelce, že s námi vůbec někam jela. Děkujeme!

Aneta Dudychová, Jitka Kutová, 8. třída

Šipkované

Každé úterý po odpoledním vyučování se koná šipkovaná s paní učitelkou Coufalovou. Většinou se jde přes vesnici a konec je na hřišti, kde se hledá poklad-bonbóny. Hra je vcelku krátká, protože některé děti odcházejí na autobus. Úkoly jsou velmi různorodé. Někdy více cvičíme, jindy tvůrci úkolů nás nutí přemýšlet, což je asi nejtěžší. Jindy malujeme křídami nebo musíme všichni spolupracovat. Mě tyhle hry moc baví, ale jednou to u mě neskončilo moc šťastně, zlomil jsem si totiž ruku. Z toho plyne ponaučení: nelez na prolézačky, když víš, že se neumíš udržet!

Viktor Samuel Lapáček, 4. třída

Dva dny v Ostravě

10. a 11. června jsme my, 9. třída, vyrazili na náš poslední společný školní výlet. Náš cíl byl Ostrava. Hned, co jsme přijeli, namířili jsme si to k ostravským dolům, kde nás čekala prohlídka šachet a výstava. Poté jsme se šli ubytovat. Po malé pauze jsme vyrazili na vyhlídku radniční věže (nejvyšší radniční věž v České republice) a potom samozřejmě nakupovat do obchodního domu Nová Karolina. Tam jsme strávili zhruba dvě a půl hodiny. Naše úlovky jsme si donesli na pokoj a opět jsme šli do terénu. Tentokrát jsme se šli projít na kopec zvaný Halda Ema. Tato cesta byla velmi náročná, protože jsme chvílemi nevěděli kudy kam a cesta byla stále do kopce. Zpět na ubytovnu jsme se vrátili až za tmy. Druhý den ráno nás čekala vynikající snídaně. Po snídani jsme si zabalili všechna naše zavazadla a šli jsme do zábavního centra Horník. Tam jsme na programu měli dvě hry laser game. Ty nám ale nestačily, takže jsme si koupili ještě jedno kolo, protože přes vysílání nás to stále bavilo. Pak jsme vyšli schody do dalšího patra a vyzkoušeli jsme si virtuální realitu. Nasadili nám takové brýle se sluchátky, do rukou dali dva ovladače a hráli jsme takovou hru, kde do rytmu hudby strefujete barevné kostky. Po této velmi namáhavé zábavě nás čekala ještě namáhavější cesta do starých železáren. Řeknu vám, že 20 minut cesty na přímém slunci není nic příjemného, ale

stálo to za to. Železářny byly opravdu zajímavé a hlavně hrozně obrovské. Pak jsme celou tu cestu šli zase zpátky. Následoval asi hodinový rozchod opět v obchodním centru. Všichni jsme si koupili něco dobrého k snědku a samozřejmě další suvenýry z Ostravy. Tímto jsme zakončili náš třídní výlet v Ostravě. Podle mě to byl náš nejlepší výlet a jsme ráda, že posledních pár dní jsem mohla strávit se svou třídou právě tady.

Kamila Kusá 9. třída

Velikonoční dílna

Poslední vyučovací hodina byla speciální, protože pro nás byl přichystán program. V tomto programu jsme měli vyzkoušet, jak se profesionálně barví a vrtají kraslice. Pro méně chápající, jedná se o velikonoční vajíčka. Když skončila přestávka, byly už ve třídě stoly s nachystanými vajíčky, voskovými barvami a vrtačkami. Nejdřív nás krátce poučili, jak se s kterým náčiním zachází, a poté jsme se po hlavě vrhli do akce. Jako první jsem si chtěl zkusit vyvrtat do vajíčka díru, ale k mému překvapení vajíčko při vrtání prasklo. Trochu jsem se vyděsil, ale nakonec jsem si vzal další vajíčko a použil na vrtání vrtačku s menším výkonem a udělal vzor. Poté jsem si řekl, že ho zkusím nabarvit a sedl jsem si ke stolu s voskovými barvami. Po asi čtvrt hodině práce jsem se dočkal vcelku přijatelného výsledku. Když jsem si však vejce nesl domů, tak se mi rozbilo.

Blahoslav Adam Lapáček, 6. třída

Výlet se sestrou

Mám ráda zvířata a ráda cestuji se svou sestrou, tak jsem se rozhodla, že pojedu na setkání leonbergerů. Přišel den odjezdu. Ještě jsem si stihla udělat úkol, donést všechny věci do auta, nezapomenout na psa a mohly jsme jet. Cesta trvala dvě hodiny a my jsme si udělaly jenom jednu přestávku. Když jsme dojely tak nás ubytovali. Potom jsme šly ještě ven a potom na večeři. Až jsme to všichni snědli, tak jsme šly na chatku. To už bylo docela pozdě. Další den už probíhala bonitace a byla tam i malinkatá štěňata i starší psi a feny. Potkali jsme otce našeho Argona. Bylo to náročné. Spokojené a unavené jsme padly do postelí a šly spát. Poslední den jsme se nasnídaly a jely zase zpátky. Pršelo, a tak nám cesta docela utíkala. Byla jsem ráda, že jsem zase doma.

*Pavína Urválková,
5. třída*

Nemáš zač, Česko!

Dne 5.dubna se naše škola zapojila do projektu Uklidíme Česko. Každá třída dostala na starost nějakou oblast v našem okolí a do velkých pytlů nejen žáci, ale i učitelé házeli veškeré odpadky, co našli. Sesbíralo se neuvěřitelné množství pytlů nepořádku, což naší přírodě určitě moc pomohlo. Zároveň je ale smutné, že se každý den vyhazuje tolik odpadu, a proto až příště budete chtít něco jen tak odhodit, vzpomeňte si na nebohá zvířata, která mezi tímto svinstvím musí žít...

Kamila Kusá, 9. třída

Uklidíme Česko

Milí účastníci letošního Uklidíme Česko v Litomyšli a jeho okolí se podle vámi zasláných zpráv zapojilo 981 účastníků, z nich bylo 705 do 18 let. Uklizeno bylo zhruba 50 různých lokalit a 60 kilometrů silnic nebo cyklostezek. Celkem jste nahlásili 386 pytlů odpadků a mnoho dalšího velkorozměrného odpadu. Podle pana Jašky ze Správy a údržby silnic bylo svezeno 4 060 kg odpadu, 75 pneumatik. To množství odpadu moc pozitivní není. To množství lidí, kterým „to“ není jedno, však naplňuje optimismem. Můj obdiv mají komunity typu Říkovice, Morašice nebo Pazucha, od kterých se samotné město Litomyšl může přiučit něco o pospolitosti a táhnutí za jeden provaz.

..... Speciální dík patří všem rodičům, vedoucím a učitelům, kteří vědí, že vzdělávání nemusí probíhat jen v lavicích.

Jan Vavřín, koordinátor akce, Litomyšl /dopis byl zkrácen/

S čistými rukavicemi se fotíme před akcí. Jak budou vypadat po ní? Raději se ani neptejte, co jsme všechno našli.

Papír kam se podíváš

Přišel květen a s ním další kontejner na sběrný papír. Rozhodla jsem se, že budu opět pomáhat. Papíru bylo teď opravdu hodně, protože přijelo několik traktorů s plným nákladem a k tomu kupa aut. Ale jelikož jsme všichni velmi silní, byla to pro nás hračka. Rodiče, prarodiče i různí příbuzní vozili sběr různými dopravními prostředky. Nechyběl traktor, traktůrek, auta, různých značek i velikostí, dokonce i jeden nákladáček, vozičky, kočárky, dvoukoláky i ruce.

Celkové výsledky sběru papíru za rok 2018 - 2019

TŘÍDA	1.KOLO 5.10.2018 CELKEM SEBRÁNO	2.KOLO 3.5.2019 CELKEM SEBRÁNO	SEBRÁNO CELKEM V KILOGRA- MECH	NA JEDNOHO ŽÁKA	ÚČAST ŽÁKŮ
1. třída	1 409	1 965	3 374	168,7	95%
2. třída	724	891	1 615	179,4	100%
3. třída	1 043	1 311	2 354	196,1	100%
4. třída	1 338	1 435	2 773	252,1	100%
5. třída	918	1 181	2 099	149,9	92%
6. třída	1 690	2 412	4 102	195,3	90%
7. třída	1 106	878	1 984	180,3	90%
8. třída	1 107	1 372	2 479	112,6	81%
9. třída	1 183	1 349	2 532	168,8	86%
OSTATNÍ	250	1 001	1 251		
CELKEM	10768	13 795	24 563		Děkujeme všem sběračům!!!

Zdálo se, že vyhraji všichni, ale vítězem se stala 4. třída. Žáci si za odměnu vybrali návštěvu bowlingu. My jako pomocníci jsme samozřejmě jeli taky, protože po takovém výkonu jsme si to určitě zasloužili. V tabulce si můžete přečíst, jak to dopadlo s ostatními třídami a kolik jsme toho sebrali za celý školní rok

Kamila Kusá, 9. třída

Jak se žije muslimovi v Čechách

O islámu a muslimech se v dnešní době hodně hovoří, mnoho se dá zjistit na internetu, ale myslím, že rozhovor s člověkem, který ví, o čem mluví a je součástí tohoto společenství, může říct mnohem víc. Proto jsem se obrátil na pana Mikuláše Vy-mětala, který se problematikou menšin v Česku zabývá a on mi zprostředkoval tento rozhovor, za což mu děkuji.

Ptal jsem se pana Ondřeje, který bydlí v Praze, je mu 32 let a pracuje v ICT službách. Děkuji mu za jeho čas i otevřenost.

Jestli jsem dobře pochopil, jste Čech. Jak jste se k Vaší víře dostal, jste rozený muslim nebo konvertita (člověk, který k islámu přistoupil v dospělosti)? Co pro Vás vaše víra znamená?

Jsem český konvertita. K islámu jsem se dostal skrz rodinné známé, kteří jsou muslimové. Odmala jsem je navštěvoval, ale rozdílnou víru jsem si neuvědomoval, než přišla autonehoda, po které jsem začal hledat životní filozofii. Při pozvání do mešity, kde jsem si původně začal rozšiřovat jazykové znalosti, se mě zeptal místní učitel a zároveň duchovní, jestli nechci být muslim. Požádal jsem ho o knihy a informace. Vnitřně jsem věděl, že něco je, avšak neměl jsem to nijak uchycené. Po půlročním studování jsem čím dál víc cítil, že islám je mi blízký, a to z důvodu prosazování humanity a morálních hodnot. Konvertoval jsem ve věku, ve kterém jsou teď Vaši studenti, tedy na přelomu čtrnácti a patnácti let. Víra jako taková pro mě znamená obrovské duševní bohatství a celoživotní rozvoj, který Vás vede k neustálému rozvoji. Měl jsem štěstí, že jsem vždy měl kolem sebe velmi vzdělané lidi, a to nejen v duchovní oblasti. Mohl jsem tak od úplné konverze nahlížet z několika směrů, což je na začátku nesmírně důležité, zda máte kolem sebe vzdělané a intelektuálně laděné „mentory“.

V rámci Islámu jsou zmiňována i omezená práva žen. Jak je vnímáte Vy? Máte proti nim námítky, nebo jsou pro vás tradiční a nedílnou součástí vaší víry?

Postavení žen v duchovní rovině je rovnostranný, avšak je důležité dodat, že rovné zachování narušují kulturní aspekty a stereotypy. Nejsem zastáncem, že žena musí být tzv. "u plotny". Muhammed (prorok islámu) říkal, že nejlepší věřící je ten, který se chová nejlépe k ženám. Je dochované, že sám zastával domácí práce, a to od běžného úklidu až po šití svého oděvu. Silně na mě zapůsobilo, že ráj leží u nohou matky. Vidím v tom tedy nesmírný respekt k ženám a zároveň obrovskou odpovědnost muže k ženám, ať už v rodině, partnerce či ve společnosti. Ženy si zaslouží být brány jako rovnocenné bytosti, kde má být brána v potaz její ženskost.

Určité stereotypy vidím i v české společnosti, a to třeba znevýhodnění ať už finanční odměňování či latentní diskriminace začleňování žen po mateřské do pracovního života.

Jak se vyrovnáváte s narážkami nejmenovaných populistických politiků? Mám na mysli komentáře na způsob „zavedení práva Šaría“ nebo legalizování „mnohoženství“. Jsou pro Vás tyto nářky otravné nebo urážlivé, popř. směšné?

Dnešní populistický směr vnímám jako velmi nešťastný. Chápu, že obchod se strachem je velmi jednoduchý. Sám jsem byl účastníkem několika nářeků na svůj jižanský

vzhled. Po komunikační konfrontaci jsem ale zjistil, že je to určitá nevědomost vzniklá v závislosti objevování světa přes sociální sítě. Vidím v tom určité nebezpečí, kdy jsme si odvykli nahlížet na události kriticky a vzájemně si naslouchat. K porozumění je velmi důležité cestovat, objevovat nové rozměry života a formovat si tak svůj postoj.

Jakým způsobem slavíte církevní svátky? Víte, že je to dosti odlišné od tradičních českých svátků. Slavíte Vánoce a Velikonoce, které jsou tradiční svátky v Čechách? Zajímalo by mne, jestli slavíte Ramadán a držíte půst?

Jelikož je má část rodiny křesťansko-ateistická, svátky jako jsou Vánoce a Velikonoce slavím z respektu k rodině a vlasti, ale nemá to pro mě hlubší duchovní rozměr. Jak se říká, kde není tolerance, nemůže kvést láska. Rodina a její hodnoty je jako pěstování růží. Pokud bude nekvalitní, uvidíte jen trny, ne vůni a krásu té rostliny.

Je nějaké typické jídlo, které se jí výlučně na nějaký svátek? Zdáli ano, jaké (připojil byste, prosím, recept)?

Ramadán je pro mě měsíc duševního restartu, kdy si člověk uvědomí, jakou moc má hlad nebo žízeň. Zároveň si víc váží toho, co se člověku dostalo. Ne všichni mají štěstí ulehat do teplých postelí s plným břichem plného zdraví. Je to také měsíc, kdy se snažíte chovat k okolí hezky. Oprostíte se od zlomyslných řečí a zlozvyků. Zároveň jste nesmírně aktivní člověk. Svůj čas trávíte plnohodnotně sebevzděláním nejen duchovně, charitou (pro společnost), ale můžete i sportem.

Je důležité říct, že půst je po fyzické stránce pro zdravé jedince. Tělo na půst reaguje jako na ozdravný proces. Po nějaké době se Vám zlepší pleť a zbystrí smysly.

Mé oblíbené jídlo je například kuřecí řízek a bramborová kaše nebo okra. To, že nejím vepřové maso, nevidím jako limitování ve stravování.

Evropa se odkazuje na křesťanské základy. Většina Čechů se označuje za ateisty. Já jsem křesťan. V Evropě žila i velká židovská komunita. Co je vám nejbližší, bližší? Jaký máte vztah ke křesťanům a Židům?

Evropa jako celek není ateistická. Tuto specifikaci spíš má Česká republika. Je to dáno historickým vývojem. Dnes spíš vidím u české společnosti individuální hledání osobních duchovních hodnot. Někdo to nachází ve hmotných věcech, ve vlastní schopnostech nebo v dalších směrech jako je třeba buddhismus. S křesťanstvím ani s judaismem nemám problém, ba naopak, pro muslima to jsou lidé knihy. Já sám mám mnoho přátel jak ze strany křesťanů, tak i židů. Často vedeme náboženské dialogy, kdy si vždycky odneseme něco nového. V Tóře, v Bibli a Koránu najdete jednotnou myšlenku, a to víru v Boha a následně být dobrým člověkem - viz známé „neznáme“

desatero. I v Koránu najdete texty, které se velmi podobají desateru.

Jak se stavíte ke spojení muslimů a terorismu? Tyto pojmy jsou často slučovány. Čeští muslimové jsou považováni za nekonfliktní. Co si myslíte o této formě džihádu, o tomto spojení?

Spojení terorismu a islámu je velmi smutné. Je důležité říct, že terorismus jako takový nemá opodstatnění v jakémkoliv duchovní myšlence, avšak je velmi jednoduché a krátkozraké to spojit s náboženstvím. Z historie se ví, že to není nic nového, a právě proto bychom měli jednat formou vzdělávání se, a ne podléhat nenávisti, o co terorismu ve skutečnosti jde. Je potřeba si uvědomit, za jakých podmínek terorismus vzniká, co dotýčného k tomu vede. Uvedu Vám příklad, nestabilita na středním východě, občanská válka v Irsku či samostatnost Baskicka. Vše má jednotného jmenovatele a to frustrace, která mnohdy pramení z nedostatku osobního prostoru a následného vykořenění hodnot ve společnosti, které nahrazují jednoduché extrémní názory. Projevy jsou pak katastrofické. Džihád je od slova džahada, což znamená usilovat. Není to svatá válka, jak prezentují chybně až účelově média. Pravá podstata džihádu je tedy být lepším člověkem, například snažit se nekouřit, jíst zdravě, víc se učit, být milejší k sousedům apod. Muslim má právo se bránit, pokud je napaden on nebo země, kde žije (válečný stav). Má to však přísná pravidla - neublížit ženám, dětem, mnichům (duchovním), neníčit přírodu a majetek. O válečné zločince dle duchovních pravidel se má muslim postarat, poskytnout jim jídlo a pocit bezpečí (dnes označováno jako ženevská úmluva). V Koránu je psáno, že kdokoli zabije nevinného, je to jako by zabil celé lidstvo. A kdokoli zachrání lidský život, je to jako by zachránil celé lidstvo. Taktéž je uvedeno, že život je posvátný. Z toho vyplývá, že islám není učení boje a nesnášenlivosti, ale naopak míru a porozumění.

Mohl byste pro mě vysvětlit pojmy Sunité a Šiité? Jak a proč docházelo k vzájemným bojům?

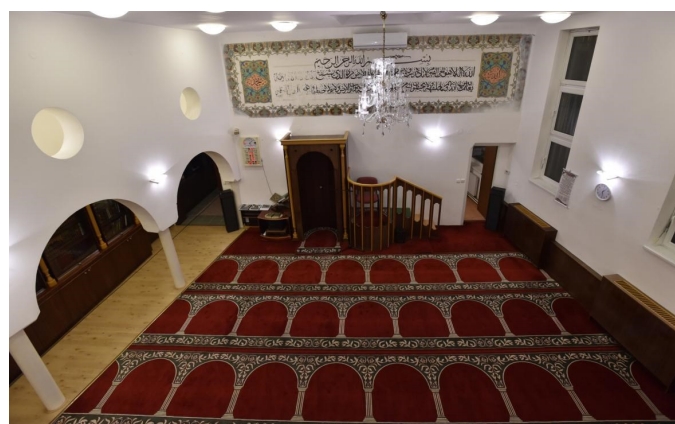
Problematika šiitského a sunnitského směru má ve svém prvočátku odlišné vidění následovnictví po smrti proroka. Kdy sunnité říkají, že následovníkem po smrti proroka Muhammeda je Abu Bakr, který byl zvolen demokraticky. Objevila se ale strana Alího, kdy následovníci tvrdili, že následovnictví má být vedeno krevní linií, ne hlasem lidu. Sám Ali ale s něčím takovým nesouhlasil. Po určitém čase se tato skupina historicky transformovala na náboženské hnutí. V dnešním moderním světě je to vnímáno jako rozdělení arabského světa. Ne vždy to tak bylo, Šiité a Sunnité žili v poklidu dost dlouho, mají mezi sebou vzájemné sňatky, například v Iráku, Libanonu, Sýrii. S následnou kolonizací začalo pomalé polarizaci obyvatelstva a umělé urbanizaci měst, která pomalu akumulovala určité názorové proudy do jednotlivých oblastí, což ve výsledku v budoucnu moderních dějin byl jeden z mnoha důvodů nepokojů.

Zajímalo by mě, jak se setkáváte a v kolik je v Česku mešit, kde se setkáváte? Navštěvujete mešitu každý pátek?

Komunita českých muslimů je zde od první republiky. Už v té době se skládala s českých konvertitů a lidí z balkánské oblasti Evropy. První a jediná mešita v ČR byla postavena v Brně z peněz místních muslimů v roce 1998, kdy byla otevřena. V ČR pak fungují modlitebny, které jsou ve větších městech - Praha,

Takto vypadá první mešita v České republice otevřená v roce 1998 v Brně. Z venku a uvnitř

Teplice, Plzeň, Karlovy Vary, Hradec Králové. Muslimská komunita je zde velmi národnostně pestrá. Setkáte se s lidmi Indonésie, Středního východu, Balkánu, Ukrajiny, Kavkazu či rodilými Čechy. Lidé v muslimské komunitě mají většinou vysokoškolské vzdělání.

Já sám osobně již docházím na páteční bohoslužby zřídka z důvodu pracovního rodinného vytížení. Když jsem byl student, tak jsem chodil pravidelně, to ten čas plynul trochu jinak. Mnohdy jsme si po bohoslužbě s dalšími studenty pomáhali vzájemně ze studijními povinnostmi.

V závěru chci říct, nehodnoťte víru jako takovou, dle věřících, jsme lidé a lidé dělají chyby. Každý věřící má svůj individuální vztah k Bohu i postoj k věrouce.

Abú Bakr byl Muhammedovým přítelem už v době jeho prvních zjevení a patřil do malé skupinky těch, kteří už na počátku přijali prorokovo učení. Byl také otcem Ájši, nejmilejší ženy proroka Muhammeda. Alí ibn Abi Tálib byl bratrancem a zároveň zetěm proroka Muhammeda, protože si vzal za manželku jeho dceru Fátimu. Byl také chalífou, ovšem až později, po smrti Uthmána ibn Affána. Prorok Muhammed měl syna, který zemřel v kojeneckém věku. Dospělosti se dožily dcery: Zainab, Ruqayyah, Umm Kulthum a Fátima

Děkuju za odpovědi a děkuji i Mikuláši Vymětalovi za zprostředkování tohoto rozhovoru.

Ptal se Theodor Josef Lapáček, 8. třída

Třída X si při fyzice povídala o teple. Pan ředitel přinesl kovovou termosku a ptal se žáků, co jim připomíná. Žák Y vykřikl: „Urna“. Po otázce, k čemu to slouží, odpověď zněla: „Pro babičku!“ Co se dá vše vymyslet!!!

Velice zajímavý efekt je, když stavíte kostičky domina v určité vzdálenosti za sebou a pak do nich strčíte. Je to zajímavá podívaná. Méně zajímavá podívaná, ale se stejným efektem byla v třídě X, když žák X strčil žáka Y, ten strčil žáka Z,... Na konci řady byla utržena dvířka od skříňky. Co k tomu dodat?

DRBY

Třída X chtěla vyvést svoji paní učitelku aprílem. Domluvili se s paní učitelkou Y, aby jako naoko probírali kytičky a přesvědčili paní učitelku, že tam nemá být. Akce se vydařila a třída vítězoslavně zajásala: „APRÍL!“

„Čistota půl zdraví“. Tím se řídí žáci třídy X. Očistit se od pondělní námahy sprchou nedopadlo dobře. Ovšem tato očista se stala kamenem úrazu onoho umyvadla. Šrouby drží ještě pohromadě, ale povolilo silikonové jistění. Ponaučení pro všechny: Příliš čistoty škodí! Umyvadlo pak nepřezije!

Noví spolužáci

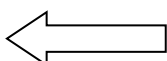
V poslední době se ve škole začíná šířit nebezpečná choroba. Nejsou to jenom vši, které jsou ve škole na návštěvě každou chvíli, ale také těžká choroba „Bubertális lenoros“. Tuto chorobu podporuje i jarní sluníčko. Učitelé už kují pikle, jak proti této chorobě bojovat. Uvidíme, jak se tento boj bude dařit.

Poplachový zvon se nachází v ředitelně pod ředitelským stolem. Používá se tak, že v případě požáru nebo nějakého velkého nebezpečí se vezme do ruky a do druhé železná palička, s kterou se mlátí do zvonu. V tu chvíli je vyhlášen poplach. Zvon má barvu zelenou. Váží kolem pěti kilo. Naposledy ho pan ředitel používal, když jsme měli cvičný poplach. Doufejme, že ho nebude používat častěji.

S. V. Lapáček, 4. třída, M. Nantl, 8. třída

Z krásných bříz zbyly větve, polena a pak už jen pařezy. Copak vyrostе místo nich? Stínu není nikdy dost.

Už nějakou dobu máme na záchodech nové krásné, hebké, barevné ručníky. Tak ať nám tam dlouho, milí žáci, vydrží.

Poznáš, co je na obrázku?

1

2

3

4

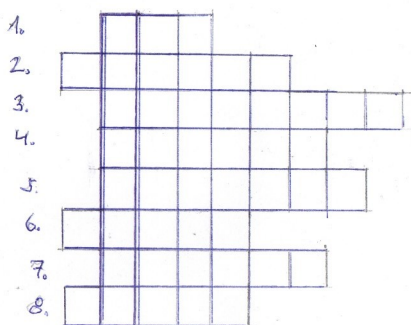

5

6

Vylušti tajenku:

- 1 - Budova, kde bydlíš
- 2 - Co je PÚ
- 3 - Obec, kam chodíš do školy
- 4 - Místo obklopené mořem, vodou
- 5 - Podobné citronu
- 6 - Psovitá šelma
- 7 - Když ji krájíš, většinou brečíš
- 8 - Černobílý kůň

Připravila E. Urválková, 7. třída

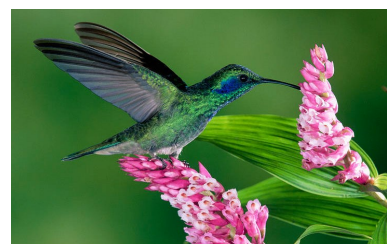
Poznáte ptáky?

Připravila Anežka Dvořáková, 2. třída

1 Německý ovčák 2 Sykorka koňadra
3 Zajíc polní 4 Štika obecná 5 Babočka
paví oko 6 Modřeneč hroznatý

Ptáci- krivka, racek, kolibřík

Hraj si s osmisměrkou

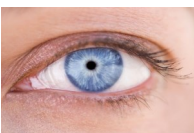
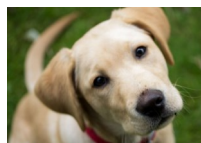
P	E	S	Y	K	V	A	L	P	K
Š	P	E	R	K	V	T	R	L	Í
O	Č	I	Ř	Y	S	Á	V	É	N
T	E	P	L	O	Z	B	Ě	T	Č
U	R	Ó	A	D	M	O	D	O	E
Ž	V	L	N	Š	S	R	P	E	N
K	E	I	O	É	K	M	Č	E	U
Y	N	A	T	S	Z	O	É	N	L
T	E	P	L	O	Í	A	L	R	S
♥	C	E	C	U	L	S	B	A	K

Léto, prázdniny,
Tužky, červenec,
Srpen, škola,
Tábor, stany
Moře, teplo
Bazén, plavky
Slunce, slunečník

Pól, lano
Pes, šperk
Krém, oči

Přijímačky 2019

Jsme v 9. třídě, takže se letos rozhodne, kam půjdu dál rozvíjet svoji cestu. Já ani vlastně pořádně nevím, čím chci v budoucnu být, takže jsem se rozhodla, že se pokusím dostat na gymnázium. 1. termín přijímacích zkoušek se konal 12. dubna. V tento den mě čekaly zkoušky na Gymnázium Aloise Jiráska v Litomyšli. Nejprve byla na řadě matematika. Ta byla o trochu lehčí, než jsem očekávala. No, a potom čeština. Ta byla taky v pohodě. Po přijímacích jsem měla hodně smíšené pocity, ale byla jsem ráda, že už to mám za sebou. No. Jenže 15. dubna mě čekal druhý termín na Gymnázium v České Třebové. V tento den se mi zdála matematika o trochu lehčí než v pondělí a čeština tak nějak nastejno. Když jsem se dozvěděla výsledky, byla jsem asi o 18 míst pod čarou. Nevěřila jsem, že mám nějakou šanci se tam dostat, ale nakonec na odvolání se to povedlo. Takže další čtyři roky budu studovat na Gymnázium v Litomyšli. Upřímně se mi do nového kolektivu moc nechce, ale věřím, že až se lépe poznáme, bude to určitě super. A pokud by jste se i vy chtěli podívat, co jsme museli vědět, můžete se na zadání podívat na stránkách Cermatu.

Kamila Kusá, 9. třída

Růžový palouček

Dne 22. března jela sedmá a osmá třída hrabat na Růžový palouček. Jeli jsme tam auty. Když jsme tam přijeli, rozdaly se hrabičky a šlo se hnedka hrabat. Ze začátku to byla nuda, ale pak jsem se do té práce zabal, tak že jsem ani nevnímala únavu. V polovině jsme měli pauzu, při které jsme dostali pitíčka a croissanty nebo perníky a po pauze jsme začali zase pokračovat v práci. Po chvíli, nějak po jedné, odjela sedmá třída a osmá dohrabávala a odjela po druhé hodině. Mě to samo od sebe bavilo.

Marek Nantl, 8. třída

Znáte Rosťu?

Rosťa byla želva chovaná v akváriu s ještě jednou menší želvou Julčou. Všichni ze školy ho měli rádi. Jenže jako všem i jemu došel čas a bohužel nás jednoho dne opustil. „Všem, kdo ho měli rádi, upřímnou soustrast“.

Petra Hynková 7. třída

Pan Kadlec v 8. třídě

Osmou třídu navštívil Pan Kadlec s tématem Jak se nenechat podvést. Na začátku nám pan Kadlec ukázal takový super figl s kartami. Potom nám rozdával horoskopy a řekl, že zjistil náš rok narození a je to náš horoskop. Nakonec jsme zjistili, že to byl jeho horoskop. Pak nám říkal, že náš mozek se dá lehce oklamat tím, že řekneš pravdivou, ale trochu poupravenou věc a my tomu lehce uvěříme. A tak dál. Mě tohle osobně bavilo a bylo i zajímavé.

Marek Nantl, 8. třída

Laboratorní práce

Před velikonočními prázdninami měla osmá třída na programu svojí první laboratorní práci v hodině chemie. Tématem naší historicky první laboratorní práce měla tu čest být VODA. V první řadě jsme se rozdělili několik skupinek po dvou, výjimečně po třech. Následně každé skupince byl přidělen příslušný úkol na dané téma. Celá laboratorní práce byla rozdělena do čtyřech menších projektů. Po rozdělení úkolů jsme se ve skupinkách museli dohodnout, co kdo vlastně přinese. Samotná laboratorní práce proběhla v pondělí 15. dubna po obědě. Zabrala nám téměř celou hodinu. Na závěr jsme dostali za úkol zpracovat všechny své poznatky a další zjištěné informace na papír či do sešitu.

Veronika Vaňková, 8. třída

Výpadek elektřiny

Jednoho dne v Morašicích a okolních vesnicích nešla elektřina. Když jsme přišli do školy, trochu mě zaskočilo, že nám učitelé řekli, abychom si nechali bundy a čepice na sobě. Když se nikde nesvítilo, tak mi došlo, že dnes nejde elektřina. Hned na začátku první hodiny nás paní učitelka donutila cvičit. Cvičení pro mě dopadlo dost katastrofálně, jelikož jsem si při něm zlomil prst na noze. To jsem se i přes bolest snažil ignorovat, ale rozhodně mi to dost zkomplikovalo zbytek dne. Vyučování probíhalo vcelku normálně a pokud si dobře vzpomínám, možná elektřina do konce vyučování naskočila. Končili jsme asi o hodinu dříve. Až na můj úraz den hodnotím dost kladně.

Blahoslav Adam Lapáček, 6. třída

J
e
d
n
o
u
v
ě
t
o
u

Zkoumáme, jak se rodí nové hřiště

Letošní zápis do školy byl věnován beruškám

6. třída na výletě ve Slatiňanech

Poletuchy baví děti v družině

Školní družina na výletě za Večerníčkem v Litomyšli

Pan Kadlec v 9. třídě s programem Stoleté kořeny

Dramatický kroužek ve Stavovském divadle v Praze

Celostátní přehlídka recitátorů a Anežka Vopařilová

Maminky slavily

Maminky měly svátek. Sešly se na hřišti. Bylo jich hodně. My jsme jim s družinou a paní učitelkou Fikejzovou zpívali. Zpívali jsme Ovečky, písničku pro maminky, a další. Já mám moc ráda svoji maminku. Na závěr jsme dostali čokoládu.

Anežka Dvořáková, 2.třída

Včeličky v družině

Co se děje v úle? Život včel jsme mohli pozorovat přímo ve skleněném úle před námi. Někteří si i prohlédli královnu, dělnici a trubce zblízka v malé krabičce. V úle jsme pak poznávali královnu- matku, o kterou včelky pečovaly a krmily ji mateří kašičkou. Královna byla označená, aby se v tom množství včeliček neztratila. Pan Karlík nám prozradil, jak se dostat ke včelám a jak se i chránit, aby nás nepošťípaly, což je pro včeličku osudné. Hlavně naše děvčata si ozkoušela slušivý klobouček. Povídání o životě včel s velkým množstvím ukázek, pozorování, poučení a také trochou mlsání. Všem se

povídání zkušeného včelaře moc líbilo a hlavně, když si mohli i na některé části ze včelího úlu a pomůcky pro chov včeliček také sáhnout a produkty i očichat a ochutnat.

Paní vychovatelka Zdeňka Fikejzová

Opravené koloběžky

Když se v družině nudíme, jezdíme venku na koloběžkách. Když není hezké počasí, hrajeme různé hry a hlavně šachy.

Anežka Dvořáková, 2.třída

Co je EDUBUS?

Edubus je pojízdná laboratoř v podobě upraveného autobusu. Autobus přijel až ke škole. Vešla se tam 3. i 4.třída. Nejdříve jsme se rozdělili do skupin po třech. Každá skupina měla jeden tablet a jednoho robota, který jezdil podle barev a také je měnil. V autobusu byly obří obrazovky, na kterých nám pán ukazoval, co máme dělat. Každá třída měla program podle věku. Ten náš program byl super!

Sebastián Záleský, 4.třída

Mikroregion

Dne 7.6. jsme se vypravili s paní učitelkou Coufalovou a s panem starostou Rajmanem tentokrát do Vidlaté Seče, kde se konal další ročník soutěže dětí zástupců obcí, které jsou v našem Mikroregionu. Když jsem přijeli auty do Seče, šli jsme najít naše místo a čekali jsme na zahájení. Celkem na nás čekalo třináct stanovišť, tolik bylo soutěžních družstev. Stanoviště byla pěkně označena. My jsme začali na stanovišti číslo 7. Bylo úplně nejdál. Doprovázela nás tam paní učitelka Renzová, která se svým mužem představovala partyzány. Tam jsme běhali a házeli jako

oni. Docela nám to šlo. Pak jsme poznávali zvířata, třídili odpad, hasili oheň (shazovali jsme velký barel), stříleli ze vzduchovky. Nejhorší stanoviště bylo u zahrádkářů. Tam jsme museli poznávat kytky, které jsme ani nikdy neviděli.

Už od začátku jsme se těšili na řízek. Ten jsme také dostali, přidali nám k tomu chleba a okurku. Ten ale byl výborný a velký! Soutěžili jsme mladší i starší zároveň. Jak jsme dopadli? Mladší se umístili na 5.místě a my starší na sedmém. Myslím, že to nebylo tak špatný. Hlavně, že jsme nebyli poslední. Vše jsme si moc užili a doufám, že příště budeme mezi trojicí vítězů!

Eliška Urválková, 7. třída

Veselé plavání

Na první hodinu plaváku jela 1.- 4. třída. Na plaváku jsme se rozdělili do pěti skupin: neplavci, poloplavci, předplavci, plavci, superplavci. Nejdříve jsme se učili plavat prsa, potom kraula a nakonec štafetu. Štafetu jsme plavali naposledy a závody pokaždé vyhráli předplavci. Po každé štafetě jsme měli volnou chvíli, na které jsme si mohli dělat, co chceme, ale museli jsme se zeptat pana plavčíka nebo paní plavčice. Mohli jsme jít třeba do venkovního bazénu, vířivky, páry, malého bazénu, velkého bazénu a na WC. Plavák byl prostě super. :)

Sebík Záleský, 4. třída

Velký turnaj elévů

V Jevíčku se sešlo osm týmů elévů, aby si poměřily síly. Boj o zlato nebyl vůbec jednoduchý. Spojení malých fotbalistů z Morašic a Horního Újezdu se vyplatilo. Vítězný pohár a zlaté medaile putovaly právě k nám. Do branky pustila co nejméně gólů Martina Famfulíková a vítězství jí pomáhal zajistit D.Válek a V.Huryta. Blahopřejeme a více a více takových umístění!

Pěvecká soutěž

Školní kolo 4.dubna 2019

0.kat. 1.třída 1.místo A.Jakoubková

2.místo M.Kovář, V.Ropková

3.místo K.Burešová

1.kat. 2.-3. třída 2.místo T.Hurychová,
M. Famfulíková, A.Rošková

2.kat. 4.-5.třída 1.místo E.Dvořáková

2.místo Denisa +Daniela Hurychovy

3.kat. 6.-7.třída 1.místo P.Levová

4.kat. 8.-9.třída 1.místo A.Vopařilová

Pěvecká soutěž

Ve školním kole pěvecké soutěže jsme slyšeli soustu zajímavých písniček. Nejlepší postupovali do Litomyšle do oblastního kola. Tam jsem postoupila i já. Tam už zpívali z mnoha škol jen ti nejlepší. Drobnou odměnu jsme dostali úplně všichni. Z naší školy nejlépe dopadly spolužačky Denisa s Danielou Hurychovy.

Ema Dvořáková, 5.třída

Pěvecká soutěž

oblastní kolo pěvecké soutěže

15.května 2019 v multifunkčním sále SVČ v Litomyšli

Kat. 1.tříd 2. místo Matěj Kovář

2. místo Viktorie Ropková

3. místo Adéla Jakoubková

Kat. dua 1. místo Daniela a Denisa Hurychovy

Kat.8.-9.třída 3. místo Anežka Vopařilová

Za pizzu první místo

15. května 2019 jsme se vydali do Svitav na dopravní cyklistickou soutěž. Museli jsme vstávat brzo ráno, abychom stihli autobus. Když jsme dorazili do Svitav, šli jsme se nahlásit a dostali jsme sportovní čísla. Pak jsme omrkli hřiště, to abychom věděli, na co se máme těšit. Když nás svolali na nástup, dozvěděli jsme se, jak celý den bude probíhat. Pak nás čekalo jen soutěžení. Na testech jsme nezískali ani jeden trestný bod. Na první pomoci jsme získali zbytečných 5 trestných bodů, což byla škoda. Jízda zručnosti byla super, podařilo se nám získat tituly nejlepších jezdců. Na dopravním hřišti se nám také dařilo. Po splnění všech disciplín na nás čekal už jen oběd, tentokrát to byl segedínský guláš a vyhlášení... Čekali jsme, dokud nezazní „škola Morašice“, ale to zaznělo až jako úplně poslední, což znamenalo, že jsme obsadili 1.místo! Byli jsme tu popáté a pokaždé jsme to vyhráli, takže

nás to ani moc nepřekvapilo, navíc, když jsme věděli, že máme opravdu málo trestných bodů. Ale udělalo nám to velkou radost. Už po páté postupujeme do kraje, takže super! Po vyhlášení jsme šli udělat pár společných fotek a hurá na autobus. V Litomyšli jsme si dali pizzu, kterou nám paní učitelka slíbila pod podmínkou VÝHRY. Celí unavení jsme pak jeli domů do postele. Abych nezapomněla, malí se umístili na 3.místě.

Tereza Lněničková, 8.třída

Krajské kolo cyklistické soutěže

Krajské kolo

Pardubice

28.května
2019

Cyklisté
získali

2.místo

Blahopřejeme!

Soutěže

Zlatý list

Dne 16.května 2019 se dvě šestičlenná družstva z naší školy zúčastnila krajského kola přírodovědné soutěže Zlatý list v záchrané stanici Pasíčka. Čekaly na nás úkoly ze zoologie, biologie, ekologie, botaniky a geologie. Obě družstva si s úkoly poradila výborně. Mladší kategorie z naší Masarykovy základní školy Morašice byla na prvním místě s 85 body. Starší kategorie byla na šestém místě z devatenácti s 77 body, což není první místo, ale umístění je dobré. Soutěž pořádá Český svaz ochránců přírody. Mě to osobně bavilo. Blahopřeji vítězům!!! Mladší se zúčastní týdenního přírodopisného tábora v blízkosti Telče.

Marek Nantl, 8.třída

První místo získali O.Halouska, M.Štěpán, V.Jareš, Z.Famfulíková, L.Kábrtová, J.Nantl

Biologická olympiáda

Okresní kolo Litomyšl

10.dubna 2019

Kategorie 6.-7.třída

7. místo M. Štěpán

13. místo T. Čepicová

Blahopřejeme!

Recitace

Dne 19.3. jsem se spolu s paní učitelkou Renzovou a Anežkou Vopařilovou vypravil na okresní kolo recitační soutěže ve Svitavách. Program začínal v 9 hodin, úvodním slovem a recitací nižší kategorie. Asi v 11

To jsme my, co postoupili do okresu

hodin začal program pro naši kategorii. Začali jsme mluvními cvičeními (všichni je známe). Anežka postoupila do kola krajského, na rozdíl ode mne. Vzhledem k brzkému konci jsme se odebrali do města. Já si zakoupil knížku Černá sanitka. Následovala už jen zdlouhavá cesta domů, s přestupem v Litomyšli. Ale stálo to za to, byla to zajímavá zkušenost a některé přednášené texty se mi opravdu líbily.

Th. Josef Lapáček, 8.třída

Klokan

Mezinárodní matematická soutěž Klokan

školní kolo

Kat. Cvrček 1.místo J. Kopecký

Kat. Klokánek 1.místo E. Sádecká

Kat. Benjamín 1.místo M. Štěpán

Kat. Kadet 1.místo J.T. Lapáček

21.března proběhlo v knihovně v Litomyšli slavnostní předání cen nejlepším čtenářům. Z naší školy se akce zúčastnila čtyři děvčata: J. Kutová, M. Hurytová, K. Medunová, E. Sádecká. Blahopřejeme!

INZERÁT

**Naše škola se letos dožívá
150 let!**

**Prosíme všechny příznivce naší školy
o pomoc s přípravami oslav.
Potřebovali bychom zapůjčit co nejvíce
zajímavých věcí spojených
s morašickou školou:**

fotky žáků, školy, akcí spojených se školou, oslav, karnevalů,
seznamy žáků, stará vysvědčení, pomůcky, žákovské knížky,
učebnice, školní obrazy, kroniky, lavice, spojení na významné
osoby, které prošly školou..... od roku 1869 do roku 2019

Děkujeme!

Stanislava Coufalová 737 842 811, škola Karel Kovář 461 612 774

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích.

4. číslo XXVI. ročníku /celkově 164. číslo/ vyšlo 14. června 2019 nákladem 40 kusů.
Redakční radu řídí Stanislava Coufalová. Chyby likviduje paní učitelka Renzová.
Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.
Distribuce: Eliška Urválková, Petra Hynková Cena: 15,- Kč.
Příspěvky, nápady, připomínky a možná i dary adresujte redakci Třesku -
Základní škola Morašice u Litomyšle, 569 51.
e-mailová adresa - tresk.noviny@seznam.cz, internetové stránky školy - <http://www.skolamorasice.cz/> telefon 461612774, mobil ZŠ 731769430

Časopis slouží pro účely školy a vzdělávání žáků, vydává školní klub.